

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEÉ, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

De personen die een abonnement aan den *POSTRIJDER* nemen voor het jaar 1875, zullen het blad GRATIS ontvangen van heden tot aanstaande Nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 3 DECEMBER.

Kiezing te Hasselt.

Verleden maandag, hebben de afgeveerdigen der katholieke vereenigingen van de vier kantons van het arrondissement Hasselt, de heer Eugen Van Willigen, kandidaat der katholieke gezindheid benoemd om de open gevallen plaats, door het afsterven van M. Baron Th. de Pitteurs-Hiegaerts in het Senaat te bekleeden.

Stads- & provincie nieuws.

Door koninklijk besluit van den 28 november zijn ridders benoemd van het Leopolds-orde:

MM. Goyens F., burgemeester te Montenaken. Wadelaux P., oud notaris te Brée, oud inspecteur van het onderwijs, thans lid der bestendige deputatie van Limburg.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 193 koeien, 20 kalveren, 284 schapen, 229 vette varkens en 720 magere varkens.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Verviers, 29 november :

Men stoute diefstal is in deze stad bedreven. M. G..., notaris en agent van verzekeringsmaatschappijen had van ene vier maatschappijen, al de kwitantien ontvangen voor zijne geassureerden. Hij had die briefjes in eene lade van zijn bureel gelegd ; doch sloot noch de ene noch de andere, toen men gedurende den nacht bij hem binnendrong en de kwitantien roofde. De dief kasseerde er te Verviers voor eene som van 260 fr. in. Het vermoeden viel weldra op zekeren Prosper G., die sedert eenige dagen den dienst van den notaris verlaten had, en de vermoedelijke dader werd te Theux aangehouden, terwijl hij bezig was het geld der overige kwitantien in te vorderen. Hij is ter beschikking van het gerecht gesteld.

— De genaamde Fraikin, verwersgast en 60 jaren oud, werd verleden vrijdag in de fabriek van M. Lejeune-Vincent te Dison, door de machien bij de kleederen gevat en tegen de zoldering verpletterd. Dit ongeluk is gansch aan de onvoorzichtigheid van het slachtoffer toe te schrijven.

— Men schrijft uit Brussel, 27 november :

Men zegt dat er te rekenen van 1 januari eerstkomende, in de statien van Antwerpen en van Brussel, voor de lijn tusschen die twee steden, reiskaarten zonder datum zullen verkocht worden, en welke onbepaaldelijk geldig zijn. Die reiskaarten welke met eene reeks van twintig moeten genomen worden, zullen van de drie klassen zijn, hetzij eenvoudig of voor gaan en keeren. Om alle bedrog te vermijden, moet de reiziger, die zich van de kaart wil bedienen, ze den bediende in de wachtzaal toonen, welke er den stempel van den dag zal opzetten. De kaarten voor gaan en keeren worden maar gestempeld in de statie van waar men vertrekt. Dit is om zoo te spreken de postzegel, op den spoorwegdienst toegepast. Men zal dus voortaan niet meer moeten staan wachten voor de bureelvensters, en het getal dergenen die er hunne kaart nemen zal gering zijn. Vreemde reizigers kunnen eene kaart nemen in het hotel. De personen die veel reizen, maar nogtans niet genoeg om een abonnement te nemen, kunnen eene gansche reeks nemen. Dit zal zooveel te min 't gevaar van verlies opleveren, daar de reiskaarten even als de postzegels, zullen gelijk zijn aan kleine banknoten, en altijd zullen kunnen uitgegeven worden. De invoering is dus uitmuntend voor het publiek. De proefzal gedaan worden op de baan van Antwerpen naar Brussel, te rekenen van 1 januari eerstkomende, en als er na zekeren tijd geen ongemak in gezien wordt, dan zal het stelsel uitgebreid worden op gansch het spoorweginn van den Staat.

— Eergisteren avond was een deel van het garnizoen van Brussel, twee bataljons karabiniers en twee schadrons gidsen, in de kazernen geconsigneerd. Men zegt, dat zulks gedaan werd omdat de Internationale in de Navaloramazaal eene meeting hield.

BUITENLAND.

Frankrijk.

DIEFSTAL VAN 200.000 FRANGS.

De fransche politie is nogmaals op het spoor van eene aanzienlijke aftruggelarij. De sommen ontreemd door den kerel, welke de veiligheids-politie sedert eenige dagen opzocht, beliepen op 150,000 fr., anderen beweren zelfs 200,000 fr.

De huidige aftruggelarij, zegt de *Gaulois*, is een zekere Hendrik Reichmann, oud 25 jaren, geboren in Zwitserland, gewezen soldaat bij het vreemd legioen in Algiers, sedert eenigen tijd in Frankrijk wedergekeerd.

De broeder van Reichmann bekleedt een aanzienlijk ambt in het koninkrijk Siam ; 'tis een der machtigen en zijne hooge betrekkingen strekken zich uit tot in Frankrijk.

Dank aan dezen broeder geraakte Hendrik Reichmann in eene administratie, waar men hem weldra voor zijne oneerlijke handelwijze wegzond. Zijn broeder bleef wellicht met deze bijzonderheid onbekend, want het was nogmaals op zijne voorspraak dat Hendrik betrekking kreeg in een groot handelshuis te Havre, waar men hem weldra andermaal voor dezelfde oorzaak aan de deur moest zetten.

De laatste bazen van onze aftruggelarij, om zich van hem te ontmaken, en krachten de beroemde spreuk : « Dat hij zich elders late opknopen ! » gaven uitmuntende getuigenschriften over hunnen gewezen bediende. Dank aan deze goede aanbevelingen, welke hij van de ongelukkigen kreeg die hij had bestolen, kon Hendrik Reichmann als eerste boekhouder treden in een huis van Genève, waar hij zijne aftruggelarij op zulken breeden voet uitoefende, dat thans eene aanklacht bij de justitie is neêrgelegd.

Reichmann heeft uit de kas van het huis een groot getal wissels ontreemd, die hij met een medeplichtige te Hamburg gescompteerd heeft.

De uitlevering van den aftruggelarij wordt aan al de landen gevraagd waar men veronderstelt, dat hij zich kan bevinden.

Men heeft de sporen van den stoutmoedigen dief kunnen volgen te Brussel, dan te Parijs, waar men denkt dat hij zich althans nog ophoudt.

De ongelukkige moeder van Reichman bewoont Parijs ; deze gebeurtenis heeft haar oneindig diep getroffen.

TUSSEN STOMME DOOVEN.

Men leest in het *Journal de Paris* van 26 :

« Vreedzame lieden, die eene herberg, bezocht door stomme dooven zouden uitkiezen, met de gedachte, dat zij er hun glas in vrede zullen kunnen drinken, zouden zich sterk bedriegen.

« Dat zij het toneel lezen, heden voor de correctionnele rechtbank verhaald :

« Overigens de herbergier vijf verdedigt zijne bijzondere kalanten niet, die schreeuwen als stommen en op de tafel kloppen, of op wat anders, gelijk dooven. Ha ! ze zijn wel lastig, zegt hij, ze zijn zoo opvliegend, zoo levendig, zoo rap, met hunne vingers en hunne handen, die gaan dat het een plezier is, en ze maken gebaarden, alsof zij altijd kwaad waren.

« Dus op 25 oktober laatst waren 5 werklieden stomme dooven aan eene tafel gezeten bij Beaudoin dit is de naam des herbergiers. Onze vijf mannen speelden een dominospel. Een twist rees onder hun op. Pevillard en Vallet geraakten handgemeen. Pevillard krijgt drie schrikkelijke slagen door Vallet toegebracht bij middel van eene flesch.

« Men brengt hem gansch met bloed bedekt naar het gasthuis Saint-Louis ; heden komt hij eene aanklacht voor de rechtbank neerleggen.

« Ziehier wat wij uit den mond van den taalman vernemen :

Vallet had geen geld en wilde toch mede deel nemen aan het spel ; Pevillard verzette er zich tegen. Een twist begon en ontardaede in een gevecht.

Vallet herkent de justitie van dit verhaal, zegt dat hij inderdaad eene flesch in zijne handen nam en er, maar gansch onvrijwillig, een slag mede toebreacht aan zijn gezel.

De rechtbank heeft Vallet tot eene maand gevang veroordeeld.

Turkey.

TE JERUSALEM.

Het schijnt dat de persoonlijke veiligheid in de stad Jerusalem veel te wenschen laat. Een correspondent van den *Levant Herald* klaagt over de onbegrijpelijke goedertierenheid der rechters in de crimineele gerechtshoven, en zegt dat, ofschoon er sedert een jaar een honderdtal moorden hebben plaats gehad, geen enkele moordenaar gestraft is.

Een oud-bediende der douanen, Said genaamd, heeft onlangs dien staaf van zaken te baat genomen om de snoode misdaad te begaan, waarvan het verhaal hier volgt : Eene jonge, pasgehewde vrouw van Bethlehem wandelde alleen in eenen wijngaard nabij het dorp, toen zij Said ontmoette, die met een mes gewapend was. Dit monster stak haar de oogen uit, sneed haar eerst de ooren en daarna den hals af, waarna hij vluchtte met al de voorwerpen van waarde, waarvan hij het lijk kon berooven.

Eenige kinderen die van verre alles gezien hadden vernuttigen de justitie, die niets beter te doen vond dan aanstonds diezelfde kinderen en den eigenaar van den wijngaard aan te houden. Deze daad werd echter niet goedgekeurd door den gouverneur van Jerusalem, die de gevangenen deed loslaten. Said is nog niet aangehouden en men weet niet wat er van hem geworden is. De politie denkt nogtans op zijn spoor te zijn.

China.

Ofschoon langzaam, beginnen toch meer en meer bijzonderheden bekend te worden aangaande den verschrikkelijken typhoon, welke den 25 september laatst heeft gewoed. Het aantal personen, die te Hongkong en te Macao verdronken, of onder de puinhopen werden verpletterd, was (volgens bere-

kening op 15 oktober) tot het ontzettende cijfer van 8000 gestegen. De stoomschepen *Albay* en *Leonor* waren toen nog onder water, en men meende dat 50 of 40 passagiers in den salon van laatstgenoemd stoomschip zich bevonden, toen het zonk. Elken dag berichten de scheepskapiteins, die nit zee komen, dat zij ver van de kust een aantal lijken zagen drijven, en elken dag spoelt de zee op het eiland en op het vastland van China de droeve overblijfsels aan.

Men berekent de geldelijke schade, welke alleen te Hongkong werd geleden, op meer dan 25 mill. francs. Bij een gewonen typhoon heeft de Chinees, door een wonderbaar instinct geleid, meestal zijn dik of zijn sampan in veiligheid gebracht. Doch ditmaal drong de orkaan tot in de veiligste havens en de meest gedekte halien door.

Een ooggetuige, officier op de Alaska, verhaalt dat hij in een enkel oogenblik honderd jonken, die zich in veiligheid waanden, tegen elkander geslingerd, verbrijzeld en door de zee verzwolgen zag.

De ellende, die thans te Macao en te Hongkong heerscht, is onbeschrijflijk. Doch zij wordt nog overtroffen door de onzekerheid en den angst, waarin honderden aangaande het lot hunner betrekkingen verkeerden.

Amerika.

LOSGEBROKEN DIEREN.

Zondag 8 November, leverde een gedeelte van Nieuw-York een toneel van ontzettende verwarring op. De dieren uit den zoologischen tuin tusschen Central Park en East-Sixty-fourth street, waren losgebrosen en verspreiden zich door de aangrenzende buurten. De bewoners met den dood bedreigende. De ongelukkige oppasser, aan wiens onvoorzichtigheid de ramp was te wijten was niet het enige slachtoffer. Des avonds van dien dag leverde de lijst der gedooien een getal van niet minder dan 49 op ; 27 lijken werden herkend en men twijfelde niet of des anderendaags zou het blijk dat nog meer personen verscheurd waren. Ruim 200 bewoners werden verminkt, waaronder een 60tal ernstig en drie die, zoals men meende, tot den volgende dag niet meer leven zouden. Op het oogenblik, dat het bericht werd afgezonden, waren twaalf van de ontsnapt wilde dieren nog niet onschadelijk gemaakt, zoo dat er nog altijd te vreezen was dat er nog meer slachtoffers zouden vallen. De burgers werden echter verzocht zich voorloopig binnen hunne huizen te houden, daar de overheden zouden zorgen, dat de losgebrosen dieren zoo spoedig mogelijk onschadelijk werden gemaakt.

Ofschoon generaal Durgee, eenmaal met het onheil bekend, zoo spoedig mogelijk afdoende maatregelen nam, werd er buiten zijne schuld niet met de gewenschte snelheid gehandeld, daar een telegram, met het bericht van zijn adres, verloren was geraakt. Eerst toen hij toevallig het lijk van een door de wilde dieren verscheurd meisje, Annie Thomas, zag vervoeren, bekam hij kennis van het voorgevallene. Vooral het gedrag van generaal Shaler wordt geroemd, die onmiddellijk 4 regimenten ter beschikking van Durgee stelde.

In overleg met beide bevelhebbers, veerdigde de mayor Havemeyer eene proclamatie uit om de burgers tot een rustig afwachten binnen hunne woning aan te sporen en tevens bijdragen te vragen voor de verminkten.

Zwitserland.

RAMP OP DE ST-BERNARD.

Men schrijft uit Sion, in dato 24 november : Wij hebben eene nieuwe ramp aan te stippen, waardoor acht personen onder den sneeuw begraven werden en een nieuw bewijs van christene zelfopoffering te voegen, bij de heldenfeiten der slachtoffers van de berg St-Bernard.

Twaalf Italiaansche werklieden, welke zich naar hun land begaven, verlieten donderdag, 19 nov., met het kriecken van den dag, het gehucht St-Pierre en de kantien van Proz, waar zij den nacht hadden doorgebracht, om niettegenstaande het slecht weer en den slechten toestand der wegen, den berg over te klimmen, of wel aan het gestic der kloosterlingen, stil te blijven, volgens de omstandigheden. De lucht was met wolken overdekt en de sneeuw viel met dicke vlokken.

Toen zij gekomen waren aan de plaats genaamd : *La Montagne de la Pierre*, halverwege het vertrekpunt en het herbergzame gestic, ontmoeten zij twee kloosterlingen, die voorafgegaan door den *maronnier* of diensbode van het klooster een grooten hond, volgens den regel van het klooster, de reizigers te ontmoet kwamen. Op dit oogenblik verdubbelde de hevigheid van het onweer ; eensklaps ontstond er eene windhoos — door de bergbewoners *Veura* genaamd — die in de lucht wendtelende, de sneeuw opnam, welke versch van de omliggende bergen afgevallen was, en daarmee onder een hevige geroei, de reizigers overdekte.

De eerste groep, samengesteld uit vijf Italiaansche werklieden, de twee kloosterlingen, de dienstboden en den hond die hun geleide, verdween onder een sneeuwvlaag van verschiden meters dikke. De zeven anderen, die volgden werden op dezelfde wijze nedergeworpen, op eenen kleinen afstand der eerste ; allen verkeerden in doodsgevaar. Eensklaps bewegden zich de lichamen der zeven laatste slachtoffers die onder de sneeuw begraven liggen, hunne armen en beenen outdoen zich van de hin-

derpalen die hun drukken ; zij zijn gered ! en gansch gekneusd keerden zij terug naar de plaats van waar zij vertrokken waren, na zich vooraf overtuigd te hebben dat het nutteloos was, pogingen aan te wenden om hunne kamraden der eerste groep te verlossen uit het graf, waarin zij ongetwijfeld thans nog levend begraven zijn.

Verschrikkelijke doodstrijd ! Een der slachtoffers nogthans is er in gelukt, door eene ongevolgellike krachtinspanning, het ijs te breken, dat men door zijn gewicht bijna verpletterde. Het was de monnik Contat, van Sembrancher. Hij sleepte zich, bloedend, tot op een half uur afstand van het graf waarin hij verscheidene uren opgesloten was en bereikte de eerste hut, genaamd *l'Hopital* en gelegen onder een uitsprong van den berg Velan. Daar was het, dat de weerdige en jonge geestelijke s'anderdaags, na zeven en twintig uren zonder voedsel of eenige hulp te zijn gebleven, werd teruggevonden door zijne medebroeders van het klooster, die toegesnel waren om de slachtoffers der ramp op te zoeken.

Wat was er gebeurd ? De hond, de getrouwe *Turco*, was er van zijnen kant in gelukt, de sneeuw voor zich weg te krabben, en aan 't gevaar ontsnapt zijnde, was hij naar het klooster geloopen. Toen de kloosterlingen het moedige dier gansch gewond zagen, twijfelden zij geen oogenblik meer aan de oorzaak van het uitblijven der twee medebroeders, die daags te voren vertrokken waren, en begaven zich aanstonds naar de plaats der ramp. Een versterkend middel schonk een weinig kracht aan den eenigen overlevende van dit ijselfel ongeluk, doch het was slechts een voorbode van zijn naderend einde. Na de herboven aangehaalde bijzonderheden meêgedeeft te hebben, gaf hij den geest en een uur later werd zijn lijk naar het klooster gedragen. Noch de kloosterling die hem verzegeld had, noch hunne zes andere gezellen, die onder de *Veura* begraven liggen, zijn tot nu toe kunnen ontdekt worden.

Dit ongeval, zegt men, is voor wat aangaat het getal slachtoffers, het ergste, dat sedert 1816, op den St-Bernard is voorgevallen. Een troostend en bemoedigend denkbeeld beheerscht echter den smartelijken indruk dezer ramp ; gelukkig zijn de slachtoffers van den volbrachten plicht, terwijl zooveel anderen een nutteloos leven leiden. Het land zal de namen dezer kloosterlingen in zijn geheugen bewaren !

Politiek overzicht.

De dagbladen spreken van eenen nieuwen brief van den graaf van Chambord. De *Figaro* behelst daarover het volgende :

« Eenige opperhoofden van de partij der Legitimisten zijn graaf de Chambord gedurende de vacantie gaan raadplegen, om hem te verzoeken, aan zijne getrouwen, de gedragslijn, gedurende de nieuwe sessie te volgen, voor te schrijven.

« Het hoofd van het huis van Frankrijk antwoordt hun in het kort :

« De koning verzet zich tegen de persoonlijke vestiging van den maarschalk niet, maar is ongunstig voor allen maatregel, voor elke wet, die een onpersoonlijk karakter aan het zeventienjarig bestuur zou geven, en die de aankomst van het wettelijk koninkdom zou belemmeren of zou verdagen.

« Bij gevolg, dringende uitnodiging om noch de overdracht of de inrichting der macht te stemmen ; in een woord, niets, dat van bij of van verre de constitutionnele wetten raakt.

« Zelfde onbuigzaamheid op de kwestie van den Senaat, en nog veel min voor de tweede Kamer, — zegt uitdrukkelijk de graaf van Chambord.

« De brief is kort en gebiedend, de souverein laat op geener wijze plaats voor tegenwerpingen of kritiek. »

Gisteren is een Ministerraad te Parijs gehouden in het paleis van 't Elvsé, onder voorzitterschap van maarschalk Mac-Mahon.

Men heeft er zich met den brief van den graaf van Chambord en met de boodschap van den Voorzitter bezig gehouden. Er wordt verzekerd, dat de maarschalk zich bepalen zal om de Vergadering uit te noodigen zijne macht in te richten.

De Nationale Vergadering is gisteren tot de benoeming van haren voorzitter overgaan. De linkerzijde heeft zich onthouden. De heer Buffet is met 548 stemmen gekozen ; het is min dan de helft van het getal leden der Vergadering.

De *Union*, van Parijs, zegt over de kiezingen, dat de 63 gekozen radikalen bewijzen, wat de republikeinsche leiders in hun schild voeren. Drie weken geleden zagen wij, dat indien het te doen ware, om te Parijs de *Commune* te herstellen, in vooruitzicht van vroegere of latere voorvallen, de uitslag der kiezing niet twijfelachtig kon zijn. Wij hebben ons niet bedrogen. De *Patrie* gaat nog verder, en zegt, dat Parijs van nu af in eene wezenlijke *Commune* veranderd is. Die *Commune* zal misschien eens onzijdige houding aannemen ; maar zoodra er een ernstig voorval opdaagt, zal over hare werken kunnen gevoerd worden. Geen enkele der gekozen radikalen zou de *Commune* durven afkeuren, ja, vele hunner hebben in de voorloopige vergaderingen luid hunne genegeheid voor haar uitgedrukt en zich hierop beroemd !